EUROPA-PARLAMENTET

2004 *2009*

Mødedokument

ENDELIG
A6-0174/2005

31.5.2005

*

BETÆNKNING

om Den Franske Republiks, Irlands, Kongeriget Sveriges og Det Forenede Kongeriges initiativ med henblik på vedtagelse af Rådets rammeafgørelse om opbevaring af data, der behandles og lagres i forbindelse med levering af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, og af data, der findes i offentlige kommunikationsnet, med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre og strafforfølge kriminalitet og strafbare handlinger, herunder terrorisme (8958/2004 – C6–0198/2004 – 2004/0813(CNS))

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Ordfører: Alexander Nuno Alvaro

Tegnforklaring

*	Høringsprocedure *flertal af de afgivne stemmer*
**I	Samarbejdsprocedure (førstebehandling) *flertal af de afgivne stemmer*
**II	Samarbejdsprocedure (andenbehandling) *flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning* *flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre den fælles holdning*
***	Samstemmende udtalelse *flertal blandt Parlamentets medlemmer undtagen i de tilfælde, der omhandles i EF-traktatens artikel 105, 107, 161 og 300 og i EU-traktatens artikel 7*
***I	Fælles beslutningsprocedure (førstebehandling) *flertal af de afgivne stemmer*
***II	Fælles beslutningsprocedure (andenbehandling) *flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning* *flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre den fælles holdning*
***III	Fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling) *flertal af de afgivne stemmer for at godkende det fælles udkast*

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Ændringsforslag til en lovgivningsmæssig tekst

I Parlamentets ændringsforslag markeres de tekstdele, der ønskes ændret, med fede typer og kursiv. Kursivering uden fede typer er en oplysning til de tekniske tjenestegrene om elementer i den lovgivningsmæssige tekst, der foreslås rettet med henblik på den endelige tekst (f.eks. materielle fejl eller manglende tekst i en sprogversion). De foreslåede rettelser skal godkendes af de berørte tekniske tjenestegrene.

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING 5

BEGRUNDELSE 6

UDTALELSE FRA RETSUDVALGET 10

PROCEDURE 13

DA

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

om Den Franske Republiks, Irlands, Kongeriget Sveriges og Det Forenede Kongeriges initiativ med henblik på vedtagelse af Rådets rammeafgørelse om opbevaring af data, der behandles og lagres i forbindelse med levering af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, og af data, der findes i offentlige kommunikationsnet, med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre og strafforfølge kriminalitet og strafbare handlinger, herunder terrorisme
(8958/2004 – C6–0198/2004 – 2004/0813(CNS))

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Den Franske Republiks, Irlands, Kongeriget Sveriges og Det Forenede Kongeriges initiativ (8958/2004)[1],

– der henviser til EU-traktatens artikel 34, stk. 2, litra b),

– der henviser til EU-traktatens artikel 39, stk. 1, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6–0198/2004),

– der henviser til Retsudvalgets udtalelse om det foreslåede retsgrundlag,

– der henviser til forretningsordenens artikel 93, 51 og 35,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6–0174/2005),

1. forkaster Den Franske Republiks, Irlands, Kongeriget Sveriges og Det Forenede Kongeriges initiativ;

2. opfordrer Den Franske Republik, Irland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige til at tage deres initiativ tilbage;

3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til Den Franske Republiks, Irlands, Kongeriget Sveriges og Det Forenede Kongeriges regering.

[1] Endnu ikke offentliggjort i EUT.

BEGRUNDELSE

I. Formålet med forslaget

Som led i Rådets (retlige og indre anliggender) møde den 29.-30. april 2004 stillede Frankrig, Storbritannien, Irland og Sverige et fælles[2] forslag til rammeafgørelse om lagring af kommunikationsdata. Baggrunden for initiativet er en erklæring om bekæmpelse af terrorisme[3], som blev vedtaget den 25. marts 2004 af Det Europæiske Råd, hvor Rådet fik til opgave at undersøge foranstaltninger til udarbejdelse af lovbestemmelser om tjenesteudbyderes opbevaring af trafikdata.

Formålet med forslaget er en forenkling af det retlige samarbejde i straffesager. Det skal ske gennem en tilpasning af medlemsstaternes lovgivning om lagring af kommunikationsdata, som behandles og lagres af tjenesteudbydere i en offentlig tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste med henblik på forebyggelse, undersøgelse, konstatering og forfølgelse af strafbare handlinger inklusive terrorisme.

Der skal registreres trafik- og lokaliseringsdata inklusive deltager- og brugerdata, som fremkommer i forbindelse med telefoni, sms-beskeder og internetprotokoller inklusive e-mail, hvor kommunikationsindholdet ikke skal registreres. Som et led i forslaget fastsættes der i princippet en lagringstid på minimum 12 og maksimum 36 måneder. For den anden og tredje gruppe kan medlemsstaterne vedtage afvigelser fra den fastsatte lagringstid. Inden for rammerne af en retshjælpsanmodning skal medlemsstaterne kunne få adgang til de eksisterende kommunikationsdata i andre medlemsstater. Forslaget indeholder ikke nogen erstatningsregler for de dermed forbundne omkostninger.

II. Vurdering af forslaget

Ordføreren nærer stor tvivl både om valget af retsgrundlag (1.) og om foranstaltningernes forholdsmæssighed (2.). Desuden gør han opmærksom på muligheden for en overtrædelse af artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention (3.).

1. Retsgrundlag

Retsgrundlaget, som Rådet har valgt, er efter ordførerens opfattelse ikke i overensstemmelse med den europæiske lovgivning. Tværtimod består forslaget af forskellige foranstaltninger, som skal placeres både i EU's tredje og første søjle.

Rådet går ud fra sin eksklusive lovgivningsbeføjelse i henhold til afsnit IV i traktaten om Den Europæiske Union og påberåber sig artikel 31, stk. 1, litra c), og artikel 34, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union.

Ordføreren går dog ud fra, at det med hensyn til de foreslåede foranstaltninger drejer sig om to separate områder. På den ene side skal bl.a. tjenesteudbyderes pligt til opbevaring af data,

[2] Rådsdokument 8958/04 af 28.4.2004.
[3] Rådsdokument 7764/04 af 28.3.2004.

definitionen af disse data og varigheden for opbevaringen fastsættes i Rådets forslag, hvilket falder ind under fællesskabsretten. For det andet drejer det sig bl.a. om adgang til og udveksling af de lagrede data mellem medlemsstaterne, hvor det handler om en fælles fremgangsmåde på området for det retlige samarbejde inden for straffesager, hvilket falder ind under den tredje søjle.

Allerede nu findes der fællesskabslovgivning om forpligtelse af tjenesteudbydere. Ved de pågældende data drejer det sig om data i henhold til artikel 1 og artikel 2 a i direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995. Direktivet behandler medlemsstaternes generelle forpligtelser til sikring af beskyttelse af privatlivets fred for fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger. Desuden reguleres i direktiv 2002/58 af 12. juli 2002 behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor nærmere. Princippet, der ligger bagved de to retsakter, betyder, at lagrede data skal slettes, når deres opbevaring ikke længere er berettiget. I artikel 15 i direktiv 2002/58/EF åbnes der undtagelsesvis mulighed for, at de enkelte medlemsstater kan opbevare data, såfremt det forekommer at være nødvendigt, hensigtsmæssigt og forholdsmæssigt for bekæmpelse af kriminalitet. Medlemsstaterne kunne under forhandlingerne om direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation ikke blive enige om en lagringstid, og derfor blev der ikke fastlagt én.

Dermed er det retsgrundlag, som Rådet har valgt, i modstrid med bestemmelsen i EU-traktatens artikel 47, ifølge hvilken EU-traktaten ikke berører bestemmelserne i traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber. Følgelig må ingen bestemmelser fra EU-traktaten påvirke bestemmelserne i EF-traktaten. Påvirkningen af fællesskabsretten viser sig i det foreliggende tilfælde ved den manglende overholdelse af Fællesskabets allerede eksisterende retlige ramme. Derfor falder bl.a. forpligtelsen af udbydere til lagring hos dem selv, definitionen af de data, der skal lagres, og lagringstiden ind under EF-traktatens lovgivningsområde.

De foranstaltninger, der foreslås her, skal af logiske årsager være baseret på det samme retsgrundlag som den allerede eksisterende retlige ramme. Dermed skulle EF-traktatens artikel 95, der giver hjemmel for den fælles beslutningsprocedure, også lægges til grund her.

Denne opfattelse støttes af Europa-Parlamentets Retsudvalg. Ordføreren er blevet oplyst om, at både Kommissionens og Rådets juridiske tjenester er enige i denne fortolkning.

2. Foranstaltningernes forholdsmæssighed

Desuden tvivler ordføreren på forholdsmæssigheden i enkelthederne i foranstaltningerne. De har ikke en rimelig mål-middel-relation, da de hverken er egnede eller nødvendige og udgør en urimelig ulempe for de berørte parter.

Med den datavolumen, der skal lagres især på internetområdet, mener ordføreren, at det er tvivlsomt, om man overhovedet kan gennemføre en evaluering af dataene, som gør det muligt at opnå det ønskede mål.

Deltagere fra miljøet i forbindelse med organiseret kriminalitet og terror vil nemt kunne forhindre sporbarheden af deres data. Eksempler herpå kunne være køb af telefonkort via strømænd eller skiftevis anvendelse af mobiltelefoner fra udenlandske udbydere, anvendelse af

offentlige telefonbokse, ændring af IP-adresser eller e-mail-adresser i forbindelse med brug af en e-mail-service eller brug af internetudbydere, der ligger uden for Europa, og som ikke er underlagt en forpligtelse til lagring af kommunikationsdata.

Såfremt der rent faktisk skulle gennemføres en lagring af samtlige trafikdata, der er omfattet af forslaget, ville der allerede med den nuværende trafik opstå en datamængde på 20-40.000 terabyte i en stor internetudbyders net. Det er en datamængde, som ville svare til ca. 4 millioner fyldte ringbind - hvilket igen ville svare til 10 papirbjerge, som hver især ville nå fra jorden til månen. Med denne voldsomme datamængde ville en enkeltstående søgning tage 50-100 år ved anvendelse af den nuværende teknik og uden yderligere investeringer heri. Man må således betvivle muligheden for hurtigt at få rådighed over de ønskede data.

I forhold til det eksisterende forslag om omfattende lagring af kommunikationsdata kunne et middel, der er baseret på anledningsorienteret lagring, hvilket også er angivet i Europarådets *cybercrime-convention*[4], både være lige så egnet og mildere.

Hvad angår Rådets begrundelse for en afvisning af dette alternativ[5], melder spørgsmålet sig desuden, om den planlagte lagring af kommunikationsdata er forenelig med princippet om uskyldsformodning.

Det foreliggende forslag omhandler desuden ikke eventuelle ulemper for de berørte parter. Ud over dybe indgreb i beskyttelsen af den enkeltes personlige data kan man frygte, at det vil betyde enorme økonomiske belastninger for den europæiske telekommunikationsindustri, især for de små og mellemstore telekommunikationsvirksomheder.

Der vil frem for alt kunne opstå omkostninger i forbindelse med
- tilpasning af systemteknik til generering og lagring af data,
- tilpasning af de driftsmæssige processer til sikker arkivering af data samt
- behandling og evaluering af forespørgsler fra sikkerhedsmyndigheder.

Ifølge skøn fra forskellige større virksomheder vil de nødvendige investeringsomkostninger inden for den klassiske linjeudbydende telefoni ligge på omkring 180 millioner euro pr. virksomhed med årlige driftsomkostninger på op til 50 millioner euro. Små og mellemstore virksomheder ville med sikkerhed være truet på deres eksistens. De økonomiske belastninger på internetområdet ville skønsmæssigt overstige investeringsomkostningerne inden for den klassiske linjeudbydende telefoni mange gange. Artikel 36-udvalget foreslår derfor, at der forsat kun sker registrering af de data, som alligevel opstår[6].

Rådets forslag mangler en bestemmelse, som er harmoniseret på europæisk plan, om fordeling af den omkostningsbelastning, der opstår herved. Hermed ville der opstå

---

[4] ETS nr. 185 af 8.11.2001. Konventionen er endnu ikke gennemført i alle medlemsstaterne.

[5] Rådsdokument 8958/04 ADD 1. I det forklarende dokument til rammeafgørelsen om lagring af kommunikationsdata konstateres det udelukkende, at den anledningsorienterede lagring af data "ikke kan yde noget bidrag til kontrol af personer, som endnu ikke er mistænkt for at tilhøre en kriminel organisation eller en terrororganisation [...] De kan derfor ikke dække sikkerheds- og efterretningstjenesters samt påtalemyndigheders behov med hensyn til bekæmpelsen af dagens lovovertrædere, som også omfatter terrorister."

[6] 15098/04 af 23.11.2004.

konkurrenceforvridninger, som på længere sigt ville true de bæredygtige konkurrencestrukturer og således forhindre gennemførelsen af et fælleseuropæisk indre marked.

3. Forenelighed med artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention

Ordføreren mener fortsat, at der er tale om en overtrædelse af artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention.

Der skal ikke gives tilladelse til dataovervågning og -lagring, hvis den ikke opfylder tre grundlæggende kriterier, som fremgår af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols fortolkning af artikel 8, stk. 2, i den europæiske menneskerettighedskonvention. Samtidig skal de lovhjemles, være nødvendige i et demokratisk samfund og tjene et af de legitime mål, der er anført i konventionen[7]. På baggrund af ovenstående synes opfyldelsen af alle nødvendige kriterier under alle omstændigheder at være tvivlsom inden for rammerne af det foreliggende forslag[8].

III. Resultat

På baggrund af ovenstående forkaster ordføreren det foreliggende udkast til rammeafgørelse og opfordrer de fire medlemsstater til at tage deres forslag tilbage.

Ordføreren forventer, at medlemsstaterne forelægger en undersøgelse, som begrunder behovet for den planlagte lagring af kommunikationsdata, så det er uomtvisteligt. I tilslutning hertil foreslår ordføreren, at forpligtelsen til lagring af datakommunikation, definitionen af de data, der skal lagres, og lagringstiden behandles i et andet direktiv adskilt fra de øvrige bestemmelser. Han opfordrer Kommissionen til at udarbejde et forslag herom. Ordføreren påpeger, at formålene med det foreliggende direktivforslag allerede kan nås med gennemførelse af Europarådets *cybercrime-convention* og forbedring af det grænseoverskridende samarbejde inden for det pågældende område. Inden der altså træffes endelig afgørelse om nye foranstaltninger, er det tvingende nødvendigt at tage hensyn til resultaterne fra den undersøgelse, der blev krævet ovenfor. I tilfælde af, at Rådets forslag imod forventning skulle få støtte fra et flertal, kræver ordføreren, at der i teksten optages en kontrol af foranstaltningerne efter tre år på grundlag af en evaluering for at fastslå den faktiske effektivitet og dermed forsvare lagring af kommunikationsdata.

---

[7] Artikel 29-Gruppen vedrørende databeskyttelse, 11885/04 af 9.11.2004.

[8] Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har præciseret, at de kontraherende stater ikke har nogen uindskrænket skønsbeføjelse til at underkaste personer i deres kompetenceområde en hemmelig overvågning. Set i lyset af den kendsgerning, at de pågældende beføjelser med begrundelsen om at ville forsvare demokratiet netop truer med at underminere eller ødelægge dette, understreger Menneskerettighedsdomstolen, at de kontraherende stater ikke må vedtage enhver foranstaltninger, som de anser for rimelig, for at bekæmpe spionage og terrorisme.

UDTALELSE FRA RETSUDVALGET

Jean-Marie Cavada
Formand for
Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender
BRUXELLES

Om: Retsgrundlaget for initiativ fra Den Franske Republik, Irland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige med henblik på Rådets vedtagelse af et udkast til rammeafgørelse om opbevaring af data, der behandles og lagres i forbindelse med levering af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, og af data, der findes i offentlige kommunikationsnet, med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre og strafforfølge kriminalitet og strafbare handlinger, herunder terrorisme (8958/2004 - C6-0198/2004 - 2004/0813(CNS))[9]

Med skrivelse af 18. januar 2005 anmodede Deres forgænger, Jean-Louis Bourlanges, Retsudvalget om en udtalelse om holdbarheden og relevansen af retsgrundlaget for ovennævnte initiativ, jf. forretningsordenens artikel 35, stk. 2. Forslaget er baseret på EU-traktatens artikel 31, stk. litra c), og artikel 34, stk. 2, litra b). Der kræves i det foreliggende tilfælde i medfør af EU-traktatens artikel 39 kun høring af Parlamentet.

Udvalget behandlede spørgsmålet på møderne den 3. februar og 31. marts 2005.

Den 25. marts 2004 vedtog Det Europæiske Råd, at der skulle indføres regler om opbevaring af data, der fremskaffes af tjenesteydere, idet de moderne former for telekommunikation giver nye muligheder for international kriminalitet og navnlig terrorisme.

Som svar på kravet fra Rådet og for at imødegå den juridiske uenighed, der er mellem medlemsstaterne, foreslås det på fire medlemsstaters initiativ (Frankrig, Irland, Det Forenede Kongerige og Sverige) at indføre en effektiv og ensartet ordning for opbevaring af data, der behandles og lagres i forbindelse med levering af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, og data, der findes i offentlig kommunikationsnet, med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre og strafforfølge kriminalitet og strafbare handlinger, herunder terrorisme.

Det fremgår klart af EF-Domstolens faste praksis, at valget af hjemmel for en retsakt ikke er overladt til fællesskabslovgivers skøn, men skal ske på grundlag af objektive forhold, som gør det muligt at foretage en domstolskontrol. Disse forhold omfatter navnlig retsaktens formål og indhold[10].

[9] Endnu ikke offentliggjort i EUT.

I artikel 1 i udkastet til rammeafgørelse angives formålet med forslaget, som er at lette det retlige samarbejde i kriminalsager.

Retsaktens indhold konkretiserer midlerne til at nå det erklærede mål. Det drejer sig dels om at harmonisere de kategorier af elektroniske kommunikationsdata, der skal være omfattet, og at fastlægge, hvor længe disse data skal opbevares, dels om at fastlægge betingelserne for adgang til de pågældende data mellem medlemsstaterne ved hjælp af de instrumenter vedrørende samarbejde i kriminalsager, der allerede er vedtaget.

Det skal bemærkes, at der i retsakten med henblik på definitionen af trafikdata og lokaliseringsdata samt databeskyttelse henvises til fællesskabsinstrumenter. Det drejer sig om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)[11] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger[12].

Den ovennævnte fællesskabsret regulerer således allerede på grundlag af EF-traktatens artikel 95 området behandling af data, mens det omhandlede forslag sigter mod at harmonisere de kategorier af data, som tjenesteydere skal opbevare i en bestemt periode, og at fastsætte denne periode.

Det skal imidlertid erindres, at EU-traktatens artikel 47 fastslår følgende:
Med forbehold af bestemmelserne om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab samt nærværende afsluttende bestemmelser er der intet i nærværende traktat, der berører traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og senere traktater og akter om ændring eller supplering af disse.

Ifølge EU-traktatens artikel 47 må en retsakt baseret på EU-traktaten altså ikke berøre gældende fællesskabsret. Spørgsmålet er herefter, om de i det omhandlede forslag påtænkte foranstaltninger "berører" fællesskabsretten, således som den bl.a. følger af bestemmelserne i direktiv 2002/58/EF.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at der i direktiv 2002/58/EF allerede er indført en lang række forpligtelser vedrørende de kategorier af data, der skal opbevares af de erhvervsdrivende, og opbevaringens varighed. Det følger heraf, at ændringer på området som dem, der søges foretaget med udkastet til rammeafgørelse, ikke kan ske ved hjælp af et instrument baseret på EU-traktaten.

Det kan derfor gøres gældende, at en vedtagelse af den omhandlede retsakt kan være i strid

---

[10] Jf. f.eks. Domstolens dom af 23.2.1999, sag C-42/97, Parlamentet mod Rådet, Sml. I, s. 869, præmis 36.
[11] EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.
[12] EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

med EU-traktatens artikel 47.

På mødet den 31. marts 2005 vedtog Retsudvalget (for: 11; imod: 0; hverken/eller: 2)[13], at:

- harmoniseringen af kategorierne af data og af det tidsrum, hvor tjenesteydere skal opbevare disse data, henhører under gældende fællesskabsret, således som den følger af direktiv 2002/58/EF;

- en rammeafgørelse baseret på EU-traktatens afsnit VI, som sigter mod at ændre sådanne elementer, berører bestemmelserne i det nævnte direktiv og derfor kan være i strid med EU-traktatens artikel 47;

- det korrekte retsgrundlag for så vidt angår harmoniseringen af kategorierne af data og det tidsrum, hvor tjenesteydere skal opbevare disse data, er det samme som det, der er anvendt i de allerede eksisterende fællesskabsregler, dvs. EF-traktatens artikel 95;

- man i lyset af disse overvejelser derfor kan forestille sig, at der udarbejdes to særskilte retsakter, nemlig en baseret på søjle 1 (EF-traktaten) om harmonisering af kategorierne af data og det tidsrum, hvor disse data skal opbevares, og en anden baseret på søjle 3 (EU-traktaten) om de aspekter, der vedrører det retlige samarbejde i kriminalsager, navnlig spørgsmålet om adgang til og udveksling af disse data.

Med venlig hilsen

Giuseppe Gargani

[13] Til stede under afstemningen var: Andrzej Jan Szejna (mødeformand), Manuel Medina Ortega (rådgivende ordfører og for Nicola Zingaretti), Alexander Nuno Alvaro (for Antonio Di Pietro), Maria Berger, Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Piia-Noora Kauppi, Kurt Lechner (for Antonio López-Istúriz White), Klaus-Heiner Lehne, Alain Lipietz, Antonio Masip Hidalgo, Aloyzas Sakalas og Jaroslav Zvěřina.

PROCEDURE

Titel	Den Franske Republiks, Irlands, Kongeriget Sveriges og Det Forenede Kongeriges initiativ med henblik på vedtagelse af Rådets rammeafgørelse om opbevaring af data, der behandles og lagres i forbindelse med levering af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, og af data, der findes i offentlige kommunikationsnet, med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre og strafforfølge kriminalitet og strafbare handlinger, herunder terrorisme
Referencer	8958/2004 – C6-0198/2004 – 2004/0813(CNS)
Retsgrundlag	art.39 , stk. 1, EU
Hjemmel i forretningsordenen	art. 93, 51 og 35
Dato for høring af EP	16.11.2004
Korresponderende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	LIBE 01.12.2004
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	ITRE 01.12.2004
Ingen udtalelse(Rådet) Dato for afgørelse	ITRE 27.4.2005
Udvidet samarbejde Dato for meddelelse på plenarmødet	
Ordfører(e) Dato for valg	Alexander Nuno Alvaro 25.11.2004
Oprindelig(e) ordfører(e)	
Forenklet procedure Dato for afgørelse	
Anfægtelse af retsgrundlaget Dato for udtalelse fra JURI	JURI / 31.3.2005
Ændring af bevillingsrammen Dato for udtalelse fra BUDG	/
Høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg Dato for afgørelse på plenarmødet	0.0.0000
Høring af Regionsudvalget Dato for afgørelse på plenarmødet	0.0.0000
Behandling i udvalg	01.2.2005 28.4.2005 26.5.2005
Dato for vedtagelse	26.5.2005
Resultat af den endelige afstemning	for: 28 imod: 1 hverken/eller: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Alexander Nuno Alvaro, Edit Bauer, Johannes Blokland, Mihael Brejc, Michael Cashman, Giusto Catania, Charlotte Cederschiöld, Carlos Coelho, Antoine Duquesne, Patrick Gaubert, Lilli Gruber, Magda Kósáné Kovács, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Barbara Kudrycka, Stavros Lambrinidis, Romano Maria La Russa, Henrik Lax, Edith Mastenbroek, Claude Moraes, Martine Roure, Ioannis Varvitsiotis, Stefano Zappalà

Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Ignasi Guardans Cambó, Luis Francisco Herrero-Tejedor, Sophia in 't Veld, Jean Lambert, Siiri Oviir, Vincent Peillon, Kyriacos Triantaphyllides
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	
Dato for indgivelse - A6	31.5.2005 A6-0174/2005
Bemærkninger	...